

Posledná nedeľa cirkevného roka (22. november 2020)

Zjavenie Jána 21, 1-7: „1 Videl som nové nebo a novú zem, lebo prvotné nebo a prvotná zem sa pominuli a mora už niet. 2 A videl som sväté mesto, nový Jeruzalem, zostupovať z neba od Boha, pripravený ako nevestu vyzdobenú svojmu ženíchovi. 3 A počul som mohutný hlas od trónu: Ajhľa, stánok Boží s ľuďmi; prebývať bude s nimi a oni budú Jeho ľuďom a On, Boh, bude s nimi, 4 zotrie im každú slzu z očí a smrť už viac nebude, ani smútok, ani plač, ani bolesť už viac nebude, lebo prvotné sa pominulo. 5 A Ten, ktorý sedel na tróne, povedal: Ajhľa, všetko tvorím nové. A ešte povedal: Napiš, že tieto slová sú verné a pravé. 6 A doložil: Stalo sa! Ja som Alfa i Omega, Počiatok i Koniec. Ja dám vysmädnutému zadarmo z prameňa vody života. 7 Kto zvíťazí, zdedí toto: budem mu Bohom a on mi bude synom.“

Milí bratia a milé sestry,

priznám sa, že nemám celkom rád *happyendy*. Mám rád otvorené konce príbehov. Mám rád, keď po skončení filmu, alebo knihy, musím ešte chvíľu nad jej záverom premýšľať a nie je mi všetko predložené ako na podnose.

Napríklad mám radšej pôvodný koniec Evanjelia podľa Marka s prestrašenými ženami utekajúcimi do Galiley, než jeho dodatočný záver, kde Vzkrieseného všetci vidia a radujú sa z Jeho víťazstva.

Na konci celej Biblie akoby sme však akýsi *happyend* naozaj nachádzali. Všetky tie strašné obrazy knihy Zjavenia Jána končia a my čítame o nádherných obrazoch nového neba, novej zeme a nového Jeruzalema. Ľudia sa nachádzajú v bezprostrednej Božej prítomnosti a všetok plač, všetko zlé, je nenávratne preč. Príbeh sa končí a bodka.

Sestry a bratia, **ono to však celkom *happyend* nie je.** Ten sa zvykne vyskytovať až na konci dokonaného príbehu. Tento príbeh však ešte ani zďaleka neskončil. Naše Božie Slovo sa končí náznakom ďalšieho deja a príbehu - *Kto zvíťazí, zdedí toto: budem mu Bohom a on mi bude synom.* Teda ono to pokračuje ďalej v príbehu s Bohom. V príbehu synov a dcér Božích. V príbehu, ktorý, pevne verím, bude nesmierne zaujímavý a pútavý. A to je mne osobne veľmi sympatické.

Dnes teda nepozeráme na koniec, ale na začiatok niečoho nového a veľkého. Príbehu nového neba a novej zeme. My kresťania totiž neočakávame koniec sveta, neočakávame zánik, my čakáme niečo nové. Ako píše apoštol Peter - *očakávame nové nebesá a novú zem, v ktorých spravodlivosť prebýva.* A aj v novom nebi a na novej zemi sa veci ďalej hýbu, dejú a napredujú.

Tak, ako sa ženy po vzkriesení ponáhľajú do Galilei, aby sa stretli s Pánom, tu sa Boh hýbe, aby sa stretol so svojim ľuďom.

Teda my naozaj neočakávame nejakú negatívnu zmenu, ale pozitívny začiatok. A ten je nádherne opísaný v našom Božom Slove – **z neba na zem zostupuje Nový Jeruzalem**. Boh je uprostred svojho ľudu. Ľudský život dosahuje svoje naplnenie.

Ono tu tak ani nejde o nové nebo a novú zem, ale o to, že **zem a nebo sa zrazu stávajú jedným**. Zjednocujú sa. Zrazu sa tam, kde Boh bol vzdialený, kde vládlo utrpenie a bolesť, deje presný opak. Nebo zostupuje na zem. Maže sa rozdiel medzi týmito, predtým tak radikálne oddelenými sférami. **Všetko sa zjednocuje v Bohu**. Nebo je na zemi a zem je v nebi. Končí sa to odveké rozdelenie vecí na duchovné a materiálne. Bariéra hriechu, ktorá ich oddeľovala, zrazu neexistuje. Začína sa nový Boží príbeh...

To je naznačené aj jedným nenápadným detailom v našom Božom slove – *prvotné nebo a prvotná zem sa pominuli a mora už niet*. Ján však vidí iba *nové nebo a novú zem*. More sa nám akosi stratilo. Nečítame nič o novom mori. More bolo totiž v židovských predstavách sídlom zla a zlých mocností. Miestom, ktoré bolo zdrojom hriechu a smrti. Preto už nie je obnovené, hoci mne ako človeku, ktorý miluje morské pláže, je to tak trochu ľúto. Pevne verím, že v nebi budú aj tie a toto je skôr symbolické vyjadrenie toho, že všetko zlo a všetok hriech napokon zanikne.

Boh tvorí všetko nové a my sa nemusíme obávať, že by to bolo nejako nudné a nezaujímavé. Verím, že tak ako obdivuhodne, krásne a zaujímavovo stvoril túto prvú zem, ešte zaujímavejšie a pútavejšie stvorí aj nové nebo a novú zem. Že nás čaká nové – Božie dobrodružstvo. Žiaden definitívny a nudný *happyend*, ale nový a zaujímavý príbeh Božích synov a Božích dcér.

Bratia a sestry, na *happyend* sa dnes nepozerať aj kvôli tomu, že sa ešte neodohral. **Stále ho iba očakávame**. Je to pre nás akýsi cieľ, ideál, za ktorým by sme sa mali snažiť a na ktorý sme očakávať. Zvlášť v dnešnej dobe je veľmi dôležité mať pred sebou pozitívny cieľ. **Nečakať zlé, ale dobré – nové nebo a novú zem**.

Dianie, o ktorom sme si čítali nás však upozorňuje aj na niečo iné – **nemusí to byť iba vzdialená budúcnosť**. To, čo sa deje tam, to sa smie diať aj tu a teraz. To, že sa nebo spojí so zemou, že Boh bude prebývať uprostred svojho ľudu – to pre nás veriacich v Pána Ježiša naozaj nemusí byť nejakou vzdialenou budúcnosťou. To je niečo, čo sme prežívať už tu na tejto zemi a teraz v tejto chvíli. Vďaka Ježišovi.

V Ňom Boh tú odvekú hranicu prelomil už pred 2000 rokmi. V Ňom zostúpilo nebo na zem a zem sa stala nebom tam, kde bol a je prítomný. Symbolicky je to vyjadrené pretrhnutou chrámovou oponou v momente Jeho smrti.

Teda to, o čom sme dnes čítali nie je iba cieľ, je to náš životný program. Pre toho, kto uveril v Krista, všetky tie hranice, rozdelenia na duchovný a materiálny svet, na Božie a ľudské, zrazu padajú. Ten žije v Božej prítomnosti už tu a teraz na tejto zemi. Boh svojim Slovom a Duchom už tu zotiera každú slzu z jeho očí a lieči jeho rany. Starý človek sa pomínul a Boh tvorí v Ňom všetko nové. **To je stav srdca človeka, ktorý uveril v Pána Ježiša a nasleduje Ho vo svojom živote.**

Je to tak trochu kazateľské nahodenie na smeč pre dnešnú nedeľu, keď si pripomíname aj pamiatku posvätenia tohto chrámu. **V diani z konca Zjavenia Jána smieme vidieť niečo z toho, čo sa už teraz deje v každom chráme.**

My evanjelici možno nedávame až tak veľký dôraz na posvätnosť konkrétnej stavby, alebo miesta. Predsa však v chrámovom diani aj my smieme vidieť predobraz budúceho Nového Jeruzalema. Nie pre samotnú budovu, alebo špecifickosť miesta, ale pre to, čo sa v chráme deje – **káže sa v Ňom evanjelium o spasení človeka skrze Ježiša Krista a prisluhujú sa v Ňom sviatosti podľa Jeho ustanovenia.**

Aj tu sa nebo stretáva so zemou. To Božie s našim ľudským. Boh je uprostred svojho ľudu skrze Ducha Svätého, svoje slovo, telo a krv. **Tu sa každú nedeľu nedeje iba nejaká schôdza, spoločenské stretnutie, náboženská prednáška – tu sa odohráva vždy znova a znova nebeská budúcnosť.** Ak máme srdcia otvorené, práve tu smieme dopredu zažívať Nový Jeruzalem. **Nie preto, že by sme boli my nejako výnimoční, ani pre vznešenosť kňazského či kazateľského úradu, ani preto, že toto miesto bolo špeciálne pre tento účel posvätené, ale z Božej milosti, lebo to tak Boh chce a On nám to tak vo svojom slove zaslúbil.** Sľúbil nám, že tam, kde je Jeho ľud zhromaždený, tam je On prítomný, tam mocne koná a tam sa maže rozdiel medzi nebom a zemou. Tam dopredu zažívame Nový Jeruzalem.

Veľmi si prajem, aby tento náš Nový kostol bol pre nás takým malým veľvyslanectvom neba uprostred tohto rušného mesta. Miestom, kde sú zotreté aj naše slzy a náš nepokoj sa mení na pokoj a tichú dôveru v Boha. Kde sme burcovaní ku pokániu a obnoveniu svojho života. Miestom, kde sa neodohrávajú iba sladké *happyendy*, ale kde sa staré hriechy vždy pomínia a naopak začnú naše nové príbehy s Bohom.

Sestry a bratia, **Biblia sa ani nemôže skončiť *happyendom*, lebo v Bohu naše klasické chápanie času ako stále ubiehajúcej línie neplatí.** Budúcnosť je v Ňom už teraz. Tam, kde je On prítomný tam padajú všetky hranice, nielen tie priestorové, ale aj časové. V Bohu nie je nebo a zem. Nie ja ani včera, ani dnes a ani zajtra. Boh je nad tým všetkým.

A tak hoci nás kresťanov mnohí považujú za ľudí minulosti a kostoly za historické budovy, opak je pravdou. Každé srdce kresťana a každý kostol je, vďaka Kristovi, miestom, kde je budúcnosť už dnes. Nebo splýva so zemou. Duchovné s materiálnym a všetko je v Kristovi. Ako sme to čítali aj v našom Božom Slove - pretože On je *Alfa i Omega, Počiatok i Koniec*. Nech je teda Alfou i Omegou našich životov i toho spoločenstva, ktorí sa schádza v tomto chráme

Amen.